

může požadovati. Jde tedy o spor již jen o výši a spadá proto věc podle § 15 všeob. poj. podm. pro úrazové pojištění jednotlivců do výlučné příslušnosti rozhodčího soudu tam uvedeného, na němž bude, by stanovil výši nároku podle míry jím zjištěné invalidity. Správné jest tudíž usnesení prvního soudu, a bylo proto dovolacímu rekursu vyhověno a usnesení to obnoveno, ovšem se změnou shora uvedenou.

Čís. 8836.

Předměty bytového zařízení, jichž dlužník potřebuje k tomu, by mohl byt i se zařízením pronajímati, nejsou podle § 251 ex. ř. vyloučeny z exekuce.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1929, R I 176/29.)

K vydobytí peněžité pohledávky byly zabaveny předměty bytového zařízení. Návrhu dlužníka, by některé ze zabavených předmětů byly z exekuce vyloučeny, ježto jich prý dlužník nutně potřebuje, soud prvního stupně vyhověl, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Rozsudkem ze dne 25. dubna 1928 bylo právoplatně vysloveno, že jest dlužník povinen, dodržeti nájemní smlouvu s S-em, nemíti podnájemníky a zrušiti podnájemní poměr s Františkou M-ovou. Dlužník nemůže proto vymáhajícimu věřiteli namítati, že nutně potřebuje zabavených předmětů zařízení k výkonu zapovězeného výdělků podnájemem. Kromě toho přednesl dlužník ve sporu, že má jinde značné jmění, takže si může dovoliti míti služku, což však není v souhlasu s jeho nynějším tvrzením, že, jsa zcela nemajetným, nemůže míti tak velký byt pro vlastní potřebu a že ho má jen k vůli podnájmu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Předmětů bytového zařízení, jejichž vyloučení s exekuce se domáhá, nepotřebuje dovolací rekurent podle svých vlastních údajů pro sebe nebo pro členy své rodiny, po případě pro služebné, s ním ve společné domácnosti žijící, nýbrž k tomu, by mohl byt se zařízením pronajímati, což, jak tvrdí, jest jediným mu zbývajícím pramenem výživy. Podle toho nejde o předměty v § 251 ex. ř. pod čís. 1 nebo pod jiným číslem tohoto § uvedené a tudíž z exekuce vyloučené a právem rekursní soud předměty, o něž jde, z exekuce nevyloučil.

Čís. 8837.

Nelze přisouditi útraty úspěšného návrhu na opravu rozsudku.

(Rozh. ze dne 4. dubna 1929, Rv I 80/28/4.)

Nejvyšší soud vyhověl návrhu odpůrců dovolatelky na opravu rozsudku dovolacího soudu a zamítl návrh odpůrců dovolatelky na náhradu útrat návrhu na opravu rozsudku. V tomto směru uvedl v